

בעניין:

ניר חפץ ת.ז. 059580274

ע"י ב"כ עוה"ד רון אביב

אביב משרד עורכי דין

רחוב כיאט 6, חיפה

טל': 04-8665030 ; פקס': 04-8665010

התובע ;

- נגד -

יאיר נתניהו ת.ז. 305702623

ע"י ב"כ עוה"ד אורי שנהר

ממשרד חדד, רוט, שנהר ושות'

רח' ויצמן 2 (בית אמות), קומה 22 תל-אביב

טל': 03-5333313 ; פקס': 03-5333314

הנתבע ;

כתב הגנה

הנתבע מתכבד להגיש לבית המשפט הנכבד כתב הגנה מטעמו לתביעה שבכותרת.
על יסוד האמור בכתב הגנה זה, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את התביעה ולהשית על התובע הוצאות משפט, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין, והכל כמפורט להלן.
כל טענה הנטענת בכתב התביעה ואשר הנתבע לא הודה בה באופן מפורש, מוכחשת מכל וכל.
כל טענה הנטענת בכתב הגנה זה, נטענת באופן מצטבר, משלים ו/או חלופי לכל טענה ו/או עובדה אחרת הנכללת בו, והכל לפי הקשר הדברים, בין אם נאמר הדבר במפורש ובין אם לאו.
אין בהעלאת טענה ו/או אזכור עובדה בכתב הגנה זה כדי להעביר לנתבע את נטל ההוכחה מן התובע בכל עניין שבו היה נטל ההוכחה מוטל עליו אלמלא נטענה ו/או נזכרה העובדה.

א. פתח דבר

1. דין לנו בתביעת השתקה, נעדרת כל בסיס משפטי ועובדתי, שהוגשה בניגוד לדין, תוך אי צירופם של מסמכים שהתובע היה חייב לצרפם לכתב התביעה בהתאם להוראות תקנה 75 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: **תקנות סד"א**).

2. מבלי למצות או לגרוע מטענת הנתבע, נפתח את כתב הגנה זה בציון הדברים שיובאו להלן.

פרשת הסחיטה באיומים והעניין הציבורי העצום בחשיפתה

3. התובע עבד בעברו, בין היתר, כיועץ תקשורת במשרד ראש הממשלה, בתקופת כהונתו של אביו של הנתבע כראש הממשלה.

4. במהלך שנת 2018, נעצר התובע על ידי משטרת ישראל, ונחקר תחת אזהרה בחשד למעורבותו בפרשת "בזק-יס" ובפרשת "תיק 4,000".

5. באותה תקופה לתובע, אדם נשוי ובעל משפחה, הייתה מאהבת צעירה, עמה הוא היה מצוי במערכת יחסים קרובה (להלן: "המאהבת").

6. במהלך מעצרו, לאחר שחוקרי המשטרה לא היו שבעי רצון מהגרסה שהציג להם התובע בחקירותיו, זימנו החוקרים את המאהבת למסירת עדות במשטרה. במהלך חקירתה נשאלה המאהבת, שלא היה לה קשר כלשהו לאירועים נשואי החקירה, אודות מערכת היחסים בינה לבין התובע.

7. בזמן שהמאהבת שהתה במתקני המשטרה, דאגו החוקרים ליצור מפגש מתוזמן בין התובע והמאהבת במסדרון, במטרה להבהיר לתובע כי הם יודעים על הקשר בין השניים. לאחר מכן רמזו החוקרים לתובע כי ככל שלא ישתף פעולה עם קו החקירה שלהם, הם יחשפו את הקשר בינו למאהבת, באופן שיפגע במשפחתו. זמן קצר לאחר מכן חתם התובע על הסכם עד מדינה ומסר לחוקרי המשטרה גרסה שתאמה את קו החקירה אותו ניסו לקדם.

8. הנתבע יעמוד על כך שחוקרי המשטרה, שביצעו את המעשים שתוארו לעיל, יעידו ויחקרו במסגרת הליך זה, כפי שיעידו ויחקרו גם התובע, המאהבת ואחרים וזאת כדי לפרוס בפני בית המשפט הנכבד את מכלול נסיבות האירוע, אולם כבר עכשיו ניתן לציין כי על פניו **חוקרי המשטרה ומי שאישר את ביצוע המעשים שתוארו לעיל, ביצעו מהלך אותו ניתן לתאר רק כסחיטה באיומים**. מכיוון שהמעשים נעשו בסתר, התעורר **עניין ציבורי עצום** בחשיפת הפרשה ובחשיפת ההתנהלות החמורה של החוקרים במהלך החקירה.

9. במדינה דמוקרטית לא אמורים חוקרי המשטרה לבצע סחיטה באיומים של נחקרים וכשמעשיהם מתגלים יש זכות (ואף חובה) לפרסם ברבים את שאירע. מסקנה זו מתחזקת שבעתיים לנוכח זהות התובע ומהות החקירה. במדינה דמוקרטית, אשר חופש הביטוי נהנה בה מהגנה חוקתית, לא ניתן למנוע פרסום פרטים אודות התנהלות פסולה של חוקרי המשטרה, בוודאי לנוכח העניין הציבורי המוגבר בפרשה ולפיכך החוק מתיר (ומבחינה חוקתית חייב להתיר) את פרסום הדברים.

10. כפי שנראה להלן, פרשת הסחיטה באיומים נחשפה בפרסומים של אנשים אחרים והנתבע כלל לא היה האדם שחשף את הדברים. אולם, בפרסום הדברים כפי שנעשה, היה ממילא עניין ציבורי מובהק, כאמור, בין היתר, בסעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") ולפיכך פרסום הדברים היה, בכל מקרה, מוגן ומותר על פי החוק.

הימנעות התובע מלצרף לתביעה את צווי איסור הפרסום והשלכותיה

11. התובע טען בסעיף 17 לכתב התביעה כי בית המשפט הוציא צווי איסור פרסום על פרטי חקירה מסוימת. לטענת התובע צווים אלו הופרו על ידי הנתבע, אולם התובע כלל לא צירף את הצווים הנטענים לכתב תביעתו, כפי שחייב היה לעשות בהתאם להוראות תקנה 75 לתקנות סד"א.

12. התובע העמיד את הנתבע (ואת בית המשפט) במצב בלתי אפשרי, שכן הוא מצפה מהנתבע להתגונן מפני "האשמה" כאילו הפר צווים, בזמן שהתובע לא מציג את הצווים בפני בית המשפט. כיצד אמור הנתבע להתגונן בפני טענה כזו? כיצד אמור בית המשפט לפסוק בטענה של הפרת צווים, שעה שאלו אינם מוצגים לו? לתובע פתרונים.

13. עקב מחדלו של התובע, הגיש הנתבע בקשה למחיקה על הסף, ולחלופין בקשה לחייב את התובע להעביר לעיון הנתבע את צווי איסור הפרסום המדוברים. בקשה זו ממתינה לתגובתו של התובע והחלטת בית המשפט הנכבד. הנתבע גם ביקש לעכב את הגשת כתב ההגנה עד לאחר ההחלטה בבקשה, אולם משבקשה זו נדחתה אין לו מנוס מלהגיש את כתב ההגנה בטרם יכריע בית המשפט בבקשה שהוגשה.

14. במצב עניינים זה מכחיש הנתבע את עצם קיומם של צווי איסור הפרסום הנטענים, וממילא את טענת התובע כי הנתבע הפר במסגרת פרסומים שונים את צווי איסור הפרסום.

15. הנתבע טוען, כי משהפר התובע את הוראות תקנה 75 לתקנות סד"א אין לאפשר לו להוכיח את קיום הצווים בכל מקרה (גם אם יבקש להציג את הצווים בשלב מאוחר יותר) ולפיכך על בית המשפט לקבוע, כי קיום הצווים לא הוכח וממילא שאלו לא הופרו.

16. לחילופין, ואם יורה בית המשפט הנכבד לתובע להעביר את הצווים ויתיר את הגשתם, יעמוד הנתבע על זכותו להעלות כל טענה בנוגע אליהם ו/או בנוגע להפרתם כביכול.

חמשת הפרסומים שבגינם הוגשה התביעה כלל לא מקימים עילה

17. התביעה הוגשה, כביכול, בגין חמישה פרסומים ברשת החברתית "טוויטר". בחינת חמשת הפרסומים מלמדת, כי אלו כלל לא פגעו בפרטיותו של התובע, כנטען על ידו, כי הם לא יכולים להקים עילה מכל סוג שהוא, כי הם מוגנים בכל מקרה, כי לא גרמו ולא

יכלו לגרום לתובע נזק כלשהו וכי התביעה היא לא יותר מתביעת סרק שנועדה להשתיק את הביקורת בנוגע לפרשת הסחיטה באיומים.

18. **הפרסום הראשון** שבגיננו הוגשה התביעה (והמכונה בתביעה "**הפרסום המוקדם**") פורסם ביום 25.9.2019. **התובע כלל לא מוזכר בפרסום זה** ולא ניתן להבין ממנו, כי הוא מתייחס לתובע דווקא ולפיכך הוא לא יכול להקים לתובע עילה כלשהי. זאת ועוד, התובע לא מצא לנכון לנקוט בפעולה כלשהי בעקבות אותו פרסום, דבר המעיד כי בזמן אמת, כלל לא חשב שהפרסום פוגע בו. יתרה מזאת, לנוכח מועד הפרסום ברור שגם אם טענות התובע בדבר הוצאת צווי איסור פרסום החל מיום 4.11.19 היו נכונות (ראה סעיף 17 לכתב התביעה), לא יכלו צווים אלו לאסור פרסום שנעשה כחודש וחצי לפני הוצאתם.

19. "**הפרסום השני**" שבגיננו הוגשה התביעה, הוא פרסום המציג את חשיפת פרשת הסחיטה באיומים על ידי שר המשפטים באותה העת, חה"כ אמיר אוחנה, בנאום שנשא מעל דוכן הנואמים במליאת הכנסת. דבריו של שר המשפטים מצויים גם היום באתר האינטרנט של כנסת ישראל (וראה להלן) **והנתבע לא ביצע בפרסום שלו דבר מעבר לפרסום חוזר של הדברים שאמר שר המשפטים והוספת דברי פרשנות שלא הוסיפו מימד עובדתי כלשהו מעבר למה שכל אדם סביר היה מבין ממילא מדבריו של שר המשפטים.**

20. במדינה דמוקרטית יש לאזרחים זכות לפרסם דברים שפורסמו על ידי חברי הפרלמנט, בוודאי כשאלו נאמרים מעל דוכן הנואמים, במליאת בית הנבחרים וגם בישראל חלה על הדברים "ההגנה המוחלטת" שבסעיפים 13(1) ו-13(3) בצירוף סעיף 13(11) לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "**חוק איסור לשון הרע**"). ויודגש: גם אילו לשר המשפטים לא היתה עומדת חסינות בגין פרסום הדברים (וזה אינו המצב בענייננו), היה הנתבע רשאי לפרסם את דבריו, שכן כל אזרח זכאי להניח, כי דברים שאומר שר המשפטים במליאת הכנסת הם דברים שעליהם חלה החסינות המהותית ולפיכך חזרה עליהם מוגנת באופן מוחלט.

21. ייתרת שלושת הפרסומים שבגינם הוגשה התביעה, "**הפרסום השלישי**", "**הפרסום הרביעי**" ו"**הפרסום החמישי**", **כלל לא נכתבו על ידי הנתבע**, אלא על ידי אנשים אחרים (העיתונאי יואב יצחק, נחי זאבי וטל אור טסונה). **כל "חטאו" של הנתבע הוא שביצע "ציוץ חוזר" של אותם שלושה פרסומים, בלי להוסיף מילה.** ויודגש, התובע לא תבע את המפרסמים האחרים, אלא רק את הנתבע. התנהלות סלקטיבית זו מהווה חוסר תום לב מוחלט מצד התובע ומעידה שהתביעה הוגשה מטעמים פסולים ודי בכך כדי לדחות את התביעה בגין אותם פרסומים.

22. נשוב ונדגיש כי בכל הפרסומים, כפי שנעשו, היה "עניין ציבורי" עצום ומובהק ולפיכך, על פי הדין, מותר היה לפרסם אותם בכל מקרה.

23. מהאמור לעיל עולה, כי אף לא אחד מחמשת הפרסומים שצירף התובע לכתב התביעה, מקים עילת תביעה כלשהי כלפי הנתבע, ולפיכך יש לסלק את תביעתו על הסף.

פרסומי הנתבע כלל לא פגעו בפרטיות התובע

24. התובע מייחס לנתבע את חשיפת הקשר בינו לבין המאהבת וטוען, כי בכך פגע הנתבע בפרטיותו של התובע. טענה זו, המוכחשת במפורש, היא גם טענה מופרכת על פניה, שכן המידע האמור פורסם ממילא על ידי אחרים ברשת האינטרנט ובמקומות אחרים ולפיכך הנתבע לא יכול היה להיות מי שחשף את מערכת היחסים בין התובע לבין המאהבת.

25. בתאריך 5.11.2019 פרסם העיתונאי יואב יצחק באתר News1 כתבה שחשפה את פרשת הסחיטה באיומים בפני הציבור הרחב. בכותרתה של הכתבה נכתב "המשטרה איימה על חפץ בחשיפת המאהבת". בגוף הכתבה נכתבו הדברים הבאים (ההדגשות אינן במקור):

"סדום ועמורה בחקירה המשטרה: עד המדינה ניר חפץ נאלץ לאשר בחקירתו בתיקי ראש הממשלה בנימין נתניהו גם מידע שהוכנס לפיו על-ידי חוקרי המשטרה - כולל אירועים ו/או תאריכים - וזאת לאחר שחוקרי המשטרה איימו בחשיפת המאהבת שלו ובהריסת משפחתו. חוקרי המשטרה איימו וביצעו לאחר תכנון מוקדם, ובאופן זדוני - לאחר שקיבלו אישורים לכך מדרגים גבוהים יותר".

עותק הכתבה מיום 5.11.2019 מתוך אתר News1 מצורף כנספת א' לכתב הגנה זה.

26. ויודגש: הפרסום האמור באתר News1 מצוי גם היום באתר האמור וניתן לאיתור באמצעות חיפוש פשוט במנוע חיפוש. למרות זאת בחר התובע שלא לתבוע את יואב יצחק, העיתונאי שפרסם את הכתבה, ותחת זאת לתבוע את הנתבע, שכל "חטאו" היה שביצע "ציוץ חוזר" (מבלי להוסיף מילה) בנוגע לכתבה שפרסם יואב יצחק ושל דיווחים נוספים בעקבות אותה חשיפה. זהו, אם כן, מקרה מובהק של אכיפה בררנית ושימוש לרעה בהליך המשפטי.

27. פרשת הסחיטה באיומים הוצגה, כאמור, לציבור גם על ידי שר המשפטים דאז, חה"כ אמיר אוחנה, בנאום שנשא במליאת הכנסת בתאריך 6.11.2019. דיווח על הנאום מצוי גם במועד הגשת כתב הגנה זה באתר האינטרנט של הכנסת. ויודגש: נאומו של שר המשפטים זכה לחשיפה רחבה וכל מי שנחשף אליו הבין, כי הסחיטה באיומים נעשתה על דרך של איום בדבר חשיפת קיומה של מאהבת צעירה.

עותק הדיווח על נאומו של שר המשפטים, מתוך אתר האינטרנט של הכנסת, מצורף כנספת ב' לכתב הגנה זה.

28. התובע לא הגיש תביעה נגד הכנסת, המפרסמת עד היום את הדברים. הוא אמנם הגיש תביעה נגד השר אוחנה, אבל באופן תמוה תבע גם את הנתבע שלא הוסיף דבר שלא פורסם קודם לכן על ידי יואב יצחק ואמיר אוחנה.
29. יש לציין, כי פרשת הסחיטה (וקיומה של המאהבת) פורסמו גם באתרים ובפרסומים רבים נוספים, כגון באתר "תיקון עולם" ועל ידי העיתונאים טל שניידר (שהפרסום שלה מוזכר בכתב התביעה) ודן מרגלית. התובע בחר לנהוג באופן סלקטיבי ולפעול כנגד הנתבע ולא כנגד אחרים, אף שלשיטתו הפרו אותם אחרים צווי איסור פרסום.
30. מהפרסומים שהוצגו, כמו גם משאר הפרסומים בפרשה עולה, כי ציוצי הנתבע כלל לא חשפו ולא יכלו לחשוף את קיום המאהבת ולפיכך הנתבע לא יכול היה לפגוע, בכל מקרה, בפרטיותו של התובע. זאת ועוד, החלטתו של התובע לתבוע את הנתבע דווקא, נובעת מחוסר תום לב קיצוני, אשר די בו כדי להצדיק את דחיית התביעה.
31. לאחר דברי הבהרה לא ממצים אלה, נפנה להתייחסות פרטנית לסעיפי כתב התביעה.

ב. התייחסות לסעיפי הפרק העובדתי בכתב התביעה

32. סעיפים 1-2 לכתב התביעה אינם מוכחשים ואולם הנתבע יוסיף כי אינם ממצים.
33. סעיף 3 לכתב התביעה נעדר כל רלוונטיות להליך זה ומשכך הינו מוכחש.
34. סעיף 4 לכתב התביעה אינו מוכחש ואולם הנתבע יוסיף כי אינו ממצה.
35. סעיפים 5-14 לכתב התביעה נעדרי כל רלוונטיות להליך זה ומשכך הם מוכחשים.
36. סעיף 15 לכתב התביעה אינו מוכחש, הגם שמדובר בהצגה חלקית ולא ממצה של העובדות הרלוונטיות.
37. סעיף 16 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות הכחשתו יוסיף הנתבע ויציין, כי התובע חתם על הסכם עד מדינה ושינה את גרסתו, לאחר שהחוקרים איימו לחשוף את מערכת היחסים שלו עם המאהבת בפני משפחתו.
38. סעיף 17 לכתב התביעה מוכחש. התובע לא צירף לכתב התביעה את צווי איסור הפרסום הנטענים, ולא הוכיח את קיומם ואת תוכנם. הנתבע טוען כי בנסיבות אלו אין לאפשר לתובע להגיש את הצווים ויש לקבוע כי קיומם ותוכנם לא הוכחו. ככל שבית המשפט הנכבד יסבור אחרת וככל שהתובע יצרף בעתיד את צווי איסור הפרסום לתביעתו, או יעבירם לעיון הנתבע, הנתבע שומר לעצמו כל זכות להגיב בהתאם ולהעלות טענות חדשות בדבר צווי איסור הפרסום ותוכנם ואולם כבר כאן יצוין, כי הנתבע מעולם לא ראה את צווי איסור הפרסום, ככל שאלו קיימים, ולמעשה כתב התביעה גם לא טוען אחרת.
39. סעיפים 18-19 לכתב התביעה מוכחשים.

40. סעיף 20 לכתב התביעה מוכחש עקב היותו בלתי מדויק ובלתי ממצה. הנתבע אינו מכחיש כי הוא מפעיל חשבון "טוויטר".
41. סעיפים 21-23 לכתב התביעה מוכחשים. עצם הפרסום על ידי הנתבע אינו מוכחש, אך אין מדובר בציוץ מחדש של הציוץ שפרסם משה איפרגן, אלא בתגובה שכתב הנתבע לאותו ציוץ. כלל הטענות לגבי אי חוקיותו של הפרסום והפגיעה בפרטיות באותו פרסום, מוכחשות. יש להדגיש, כי הפרסום לא הזכיר את שמו של התובע ולא יצר את הרושם כי הוא מתייחס לתובע דווקא ולפיכך הוא לא יכול היה בכל מקרה להקים לתובע עילת תביעה כלשהי.
42. סעיף 24 לכתב התביעה מוכחש ואולם עצם אמירת הדברים על ידי השר אמיר אוחנה על דוכן הכנסת אינה מוכחשת.
43. סעיפים 25-27 לכתב התביעה מוכחשים ואולם עצם הפרסום על ידי הנתבע אינו מוכחש. מבלי לגרוע מדברים אלו מוכחשת במפורש הטענה כאילו הנתבע הוסיף בדבריו "רובד משמעותי נוסף" לדברי שר המשפטים. זאת ועוד, הנתבע יוסיף ויטען כי הציוץ האמור הוסר על ידו לאחר כחמש דקות ממועד פרסומו ולפיכך הטענה שהפרסום פגע בתובע, כאשר פרסומים מפורשים פורסמו קודם לכן ומצויים גם כיום ברשת, היא טענה מופרכת על פניה.
44. סעיפים 28-31 לכתב התביעה נעדרי כל רלוונטיות להליך זה ומשכך הם מוכחשים.
45. סעיפים 32-34 לכתב התביעה מוכחשים ואולם עצם ה"ציוץ-מחדש" על ידי הנתבע אינו מוכחש. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, יצוין כי הנתבע יתנגד, כמובן, לכל סטיה מסדרי הדין והראיות, לרבות הבקשה להצגת ראיה חסויה לעיני בית המשפט בלבד ויעמוד על הצגת מכלול הראיות לנתבע.
46. סעיף 35 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות הכחשתו יצוין, כי לשיטתו של התובע גם העיתונאית טל שניידר הפרה צו איסור פרסום ופגעה בפרטיותו. מספר העוקבים של טל שניידר גבוה פי כמה ממספר העוקבים של הנתבע (כ- 130,000 במועד הגשת כתב הגנה זה) ולמרות זאת בחר התובע שלא להגיש תביעה נגדה, דבר המלמד גם הוא על חוסר תום ליבו של התובע בהגשת התביעה נגד הנתבע.
47. סעיפים 36-37 לכתב התביעה מוכחשים ואולם עצם ה"ציוץ-מחדש" על ידי הנתבע אינו מוכחש.
48. סעיפים 38-39 לכתב התביעה מוכחשים ואולם עצם ה"ציוץ-מחדש" על ידי הנתבע אינו מוכחש.
49. סעיפים 40-41 לכתב התביעה מוכחשים.

50. סעיף 42 לכתב התביעה מוכחש.

ג. הנתבע לא ביצע עוולה כלשהי

51. סעיף 43 לכתב התביעה מוכחש.

52. סעיף 44 לכתב התביעה מוכחש.

53. סעיף 45 לכתב התביעה מוכחש.

54. מבלי לגרוע מכלליות הכחשותיו, יכחיש הנתבע במפורש את הטענה כאילו ביצע עוולה כלשהי לפי חוק הגנת הפרטיות, לרבות עוולה לפי הסעיפים שאוזכרו בכתב התביעה.

55. הנתבע יוסיף ויטען כי אף אילו היה מבצע עוולה לפי חוק הגנת הפרטיות, דבר המוכחש, היו עומדות לו אחת או יותר מההגנות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות, ובפרט אלו שיפורטו להלן.

56. הנתבע יטען כי אף אילו פגע בפרטיות התובע, דבר המוכחש, הרי שבפרסומים שעשה היה עניין ציבורי המצדיק את אותה פגיעה, בנסיבות העניין, וכי הפרסום לא היה כוזב. לפיכך עומדת לנתבע הגנת סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות.

57. מבלי למצות את טענות הנתבע יצוין, כי גם לנוכח התפקידים שמילא התובע, במגזר הפרטי והציבורי, ניתן היה לפרסם את הדברים, קל וחומר שניתן היה לפרסם אותם לנוכח ההתנהלות הפסולה של המשטרה.

58. הנתבע יטען, כי אף אילו היה פגע בפרטיות התובע, דבר המוכחש, הרי שהפרסומים שעשה נעשו בתום-לב ובנסיבות הקבועות בסעיף 18(2) לחוק הגנת הפרטיות.

59. הנתבע יטען, כי אף אילו פגע בפרטיות התובע בפרסום הציוף שלו בנוגע לדבריו של שר המשפטים, דבר המוכחש, לא היה פרסום זה אלא פרסום נכון והוגן של מה שפורסם קודם לכן על ידי השר וחבר הכנסת אמיר אוחנה, כי דברי חבר הכנסת אוחנה היו מוגנים לפי סעיף 1 לחוק חסינות חברי הכנסת, זכויותיהם, וחובותיהם, תשי"א-1951, כי נאמרו על ידו כחבר ממשלה בתוקף תפקידו ולפיכך הפרסום של הנתבע מוגן מכוח הוראת סעיף 18(1) לחוק הגנת הפרטיות בצירוף סעיפים 13(11), 13(1) ו-13(3) לחוק איסור לשון הרע.

60. סעיף 46 לכתב התביעה מוכחש.

61. סעיף 47 לכתב התביעה מוכחש.

62. סעיף 48 לכתב התביעה מוכחש.

63. סעיף 49 לכתב התביעה מוכחש.

64. סעיף 50 לכתב התביעה מוכחש.

- .65. סעיף 51 לכתב התביעה מוכחש.
- .66. סעיף 52 לכתב התביעה מוכחש.
- .67. סעיף 53 לכתב התביעה מוכחש.
- .68. סעיף 54 לכתב התביעה מוכחש.
- .69. סעיף 55 לכתב התביעה מוכחש.
- .70. סעיף 56 לכתב התביעה מוכחש.
- .71. סעיף 57 לכתב התביעה מוכחש.
- .72. סעיף 58 לכתב התביעה מוכחש.
- .73. סעיף 59 לכתב התביעה מוכחש.
- .74. סעיף 60 לכתב התביעה מוכחש.
- .75. סעיף 61 לכתב התביעה מוכחש.
- .76. סעיף 62 לכתב התביעה מוכחש.
- .77. סעיף 63 לכתב התביעה מוכחש.
- .78. סעיף 64 לכתב התביעה מוכחש.
- .79. סעיף 65 לכתב התביעה מוכחש.
- .80. סעיף 66 לכתב התביעה מוכחש.
- .81. סעיף 67 לכתב התביעה מוכחש.
- .82. סעיף 68 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות ההכחשה יצוין, כי לנוכח טענות התובע בדבר ניסיון לגרום להפרת חוזה, חייב היה התובע לצרף לכתב התביעה את ההסכם בו מדובר ומשהעמיד התובע נושא זה כפלוגתא בתביעה, יעמוד הנתבע על זכותו הדיונית לקבל עותק של אותו הסכם עד מדינה.
- .83. סעיף 69 לכתב התביעה מוכחש.
- .84. סעיף 70 לכתב התביעה מוכחש. מבלי לגרוע מכלליות הכחשתו יכחיש הנתבע במפורש את הטענה, כאילו הצביע התובע, ולו לכאורה, על קיום יסודות עוולה כלשהי, לרבות עולת הפרת חובה חקוקה.
- .85. מבלי לגרוע מהכחשתו יוסיף הנתבע ויטען, כי אף אילו היו מתקיימים בעניין יסודות עולת הפרת החובה החקוקה, דבר המוכחש, הייתה עומדת לנתבע הגנה, לרבות הגנות

חוק הגנת הפרטיות, שאוזכרו לעיל, ושאותן יש להחיל בכל מקרה ולרבות הגנת סעיף 11(13) בצירוף סעיף 13(1) ו-13(3) לחוק איסור לשון הרע, החלה במפורש גם על עוולות מחוץ לחוק איסור לשון הרע.

86. סעיף 71 לכתב התביעה מוכחש.

87. סעיף 72 לכתב התביעה מוכחש.

ד. הנתבע לא גרם לנזק והתובע לא זכאי בשום מקרה לפיצויים

88. סעיף 73 לכתב התביעה מוכחש.

89. סעיף 74 לכתב התביעה מוכחש.

90. סעיף 75 לכתב התביעה מוכחש.

91. סעיף 76 לכתב התביעה מוכחש.

92. סעיף 77 לכתב התביעה מוכחש.

93. סעיף 78 לכתב התביעה מוכחש.

94. מבלי לגרוע מכלליות הכחשותיו ישוב הנתבע ויכחיש, כי לתובע נגרמו נזקים כלשהם ו/או כי קיים קשר סיבתי בין מעשיו של הנתבע לבין נזקים נטענים כלשהם.

95. הנתבע יטען, כי גם אילו ביצע את העוולות המיוחסות לו ולא עומדת לו הגנה כלשהי וגם אילו גרם לתובע נזק, וכל אלו מוכחשים, הרי שהתנהגותו של התובע היא שהביאה לידי אשמו (המוכחש מכל וכל) ולפיכך על בית המשפט להקטין את החיוב בפיצויים עד למינימום.

96. לחילופין, יטען הנתבע כי אין מקום להשית עליו תשלום פיצויים מקסימליים בגובה הנדרש על ידי התובע, לאור ההקלות הקבועות בחוק הגנת הפרטיות.

97. הנתבע יטען כי על בית המשפט הנכבד להתחשב בעובדה שהפרסומים לא היו אלא חזרה על מה שכבר נאמר ופורסם, תוך הסתמכות ו"ציוץ מחדש" של הדברים שנאמרו, בהתאם להקלה הקבועה בסעיף 1(22) לחוק הגנת הפרטיות.

98. הנתבע יטען כי על בית המשפט הנכבד להתחשב בעובדה שהנתבע לא פרסם את הפרסומים האמורים במטרה לפגוע בתובע, בהתאם להקלה הקבועה בסעיף 2(22) לחוק הגנת הפרטיות.

99. עוד יטען הנתבע כי לא ניתן לחייבו בתשלום של פיצויים ללא הוכחת נזק יותר מפעם אחת, לאור הוראות סעיף 29א(ג) לחוק הגנת הפרטיות, שכן לכל היותר מדובר באותה פגיעה בפרטיות.

100. סעיף 79 לכתב התביעה מוכחש.

ה. סוף דבר

101. סעיף 80 לכתב התביעה מוכחש. הנתבע אינו מכחיש את סמכותו העניינית והמקומית של בית המשפט הנכבד לדון בתביעה.

102. לאור האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לדחות את תביעתו של התובע, ולקבוע כי הנתבע לא ביצע עוולה כלשהי כלפי התובע ו/או כי התובע לא זכאי לפיצוי כלשהו מהנתבע.

103. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את התובע בהוצאות הנתבע בגין הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד בצירוף מע"מ כדין.

היום : 1.6.2020

אורי שנהר, עו"ד

מ.ר. 15511

חדד רוט שנהר ושות' – משרד עו"ד

ב"כ הנתבע

<u>שם הנספח</u>	<u>האות בה סומן הנספח</u>
כתבה מיום 5.11.2019 מתוך אתר News1	א.
דיווח על נאומו של שר המשפטים, מתוך אתר האינטרנט של הכנסת	ב.

נספח א.

כתבה מיום 5.11.2019 מתוך אתר

News1

News1 מחלקה ראשונה

יום שני 01 יוני 2020 16:21

יואב יצחק • מו"ל ועורך ראשי • News1
דוא"ל • בלוג/אתר • רשימות • מעקב

ניצן. גיבוי לחוקרים [צילום: יונתן זינדל/פלאש 90]

ניר חפץ. נכחט [צילום: יונתן זינדל/פלאש 90]

עדות עד המדינה זוהמה בגלל עבירת סחיטה

המשטרה איימה על חפץ בחשיפת המאהבת; נאלץ לאשר בדותות שהוכתבו ע"י החוקרים

נתניהו. חפץ נכחט [צילום: הדס פרוש/פלאש 90]

ניר חפץ הוא עד מפתח בשלושת תיקי נתניהו - סחיטתו באיומים מטילה צל כבד על תוכן עדותו - שי ניצן נותן גיבוי לחוקרי המשטרה למרות שנקטו אמצעים בלתי חוקיים נגד ניר חפץ כדי לסחוט ממנו מידע ו/או הצהרות - היועמ"ש מנדלבליט הגיב שהוא לא ידע ולא אישר פעולות אלה - המידע הסנסציוני הוצג במהלך השימוע על-ידי פרקליטיו של נתניהו אך היועמ"ש נמנע עד כה מהנחיה לחקור פרשה זו

...

דום ועמורה בחקירה המשטרה: עד

המדינה ניר חפץ נאלץ לאשר בחקירתו בתיקי ראש הממשלה בנימין נתניהו גם מידע שהוכנס לפיו על-ידי חוקרי המשטרה - כולל אירועים ו/או תאריכים - וזאת לאחר שחוקרי המשטרה איימו בחשיפת המאהבת שלו ובהריסת משפחתו. חוקרי המשטרה איימו וביצעו לאחר תכנון מוקדם, ובאופן זדוני - לאחר שקיבלו אישורים לכך מדרגים גבוהים יותר.

המידע בנושא זה - ששיקרו חשד להטרדה והדחת עד - הוצג במהלך השימוע בתיקי נתניהו, בפני היועץ המשפטי לממשלה. אולם למרות זאת, היועמ"ש אביחי מנדלבליט נמנע עד כה ממתן הוראה לחקור פרשה זו.

המשטרה והפרקליטות ניסו לסכל את חשיפת המידע על סחיטת ניר חפץ, בדרכים שונות - ותוך שימוש לרעה במעמדן ובכלים העומדים לרשותם - ולכן אנו מנועים גם עתה ממסירת המידע המלא בנושא. מסיבות דומות נאלץ גם העיתונאי עמית סגל (ערוץ 12) לעצור פרסום מידע שהובא לידיעתו.

ל-News1 נודע, כי חוקרי המשטרה איימו על חפץ, כי אם לא יסכים לשתף פעולה, משפחתו תהרס. חוקרי המשטרה נקטו צעדים שונים - שלא ניתן לפרטם כאן, דבר שגרם לחפץ להיתקף פחדים ולשתף פעולה עם החוקרים בעל-כורחו. בכך זיהמו החוקרים את החקירה ואת "מצאיה".

חפץ מסר עדות בתיקים: 1000, 2000, 4000. הפרקליטות מתבססת, בין היתר, על עדותו של חפץ, בניסיונה לקדם הגשת כתב אישום נגד ראש הממשלה בנימין נתניהו בעבירת שוחד בתיק 4000. ההחלטה בנושא נתונה בידי היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט. אולם כבר בשלב זה ניתן להניח, כי היועמ"ש יתקשה להסתמך על עדותו של ניר חפץ, מחמת זאת

שעדונו זוהמה.

ל-News1 נודע, כי חוקרי המשטרה, בגיבוי הפרקליטות, סחטו בפועל את ניר חפץ - ששימש כיועץ התקשורת של ראש הממשלה בנימין נתניהו ובני משפחתו, אילצו אותו לשתף פעולה בחקירה, ואף למסור מידע שחלקו לא נכון ו/או מידע שלא זכר. דבר זה עולה כדי שיבוש מהלכי חקירה ומשפט.

בעקבות הלחצים שהופעלו על חפץ - לחצים המעלים חשד להטרדת עד ו/או אף הדחת עד, וכן עקב הפיתויים שהורעפו עליו, הסכים ניר חפץ לשמש עד מדינה. דא-עקא, מחמת המעשים החמורים כלפיו מצד חוקי המשטרה ובגיבוי הפרקליטות, עלולה עדונו להיתקל בקשיים.

הטרדת עד ו/או הדחת עד, קל וחומר תוך סחיטה באיומים, מהווה עבירה פלילית. חומרת המעשים עולה, במיוחד נוכח זאת שחוקרי המשטרה קיבלו, לפחות בדיעבד, גיבוי של פרקליט המדינה, שי ניצן. היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, אמר בתגובה כי הוא לא אישר מעשים אלה. השאלה עתה היא: האם יורה על חקירה כדי למצות את הדין עם אותם חוקרים ופרקליטים שהפעילו אמצעי סחיטה ואיומים נגד ניר חפץ.

יאוב יצחק

תאריך: 05/11/2019 | עודכן: 05/11/2019

מבזקים / עדכונים

+ ח"כ זוהר: "תיקי נתניהו יורדים לטמיון"

יו"ר סיעת הליכוד, ח"כ מיקי זוהר בראיון לגלי צה"ל: "כל תיקי נתניהו נסמכו רק על עדי מדינה. ברור כעת שהם יורדים לטמיון".
[מירב ארד, 09:17 05/11/19]

■ ■ ■

מועדון הבלוגרים לקבלת רשימות יואב יצחק לדוא"ל

מועדון VIP להצטרפות הקלק כאן

תגיות / עוקבים מי ומי בפרשה - לקבלת רשימות חדשות עם הופעתן

- אביחי מנדלבליט / Avichai Mendelblit ■ בנימין נתניהו / Benjamin Netanyahu
- יאיר נתניהו / Yair Netanyahu ■ ממשלת ישראל / Israel Government ■ עמית סגל
- שי ניצן / Shai Nitzan

התפתחויות נוספות / פרשות נתניהו

■ התרגיל הפסול שבוצע על ניר חפץ

משרד המשפטים ביקש למנוע פרסום פרטים חדשים על אמצעי הלחץ שהופעלו על ניר חפץ, עד המדינה בתיק 4000, העוסק בקשרי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, ואיש העסקים שאול אלוביץ'.
04/11/2019 | איציק וולף | חדשות

■ ביקורת חריפה של ביהמ"ש המחוזי על עו"ד עמית חדד ביי

סגנית נשיא בית המשפט המחוזי בתל אביב, יהודית שבה, מותחת ביקורת חריפה על עו"ד עמית חדד ונועה מילשטיין בתיק בו ייצגו את חברה קדישא פתח תקוה. השניים הם גם מעורכי דינו של ראש הממשלה, בנימין נתניהו.
04/11/2019 | איתמר לזין | חדשות

■ עימות חזיתי בין מנדלבליט לבין אוחנה

היועץ המשפטי לממשלה, אביחי מנדלבליט, תוקף את שר המשפטים, אמיר אוחנה, ואת יועציו של ראש הממשלה החשודים בהטרדתו של שלמה פילבר - בלי לנקוב בשמותיהם.
04/11/2019 | איתמר לזין | חדשות

▪ להקים ועדת בדיקה ממשלתית

אין עוד לברוח מן האמת: הריח העולה ממשרדי פרקליטות המדינה בירושלים מזכיר בורות שופכין ביישובים נידחים במדינות נחשלות. הגיעה העת לעשות משהו, שר המשפטים אמיר אוחנה דיבר על הקמת ועדת בדיקה ממשלתית, דבר שבסמכותו להורות על הקמתה. יש, ללא
01/11/2019 | ד"ר חיים משגב | יומני בלוגרים

▪ תירוצי ביבי

ראש הממשלה וחסידיו מפזרים עוד ועוד טענות נגד ההליך נגדו - אך בדיקה מקרוב מוכיחה שאין בהן ממש, הם נראים כמו כדורגלן שלא יכול להתמודד עם הכדור, ולכן מנסה לכסח את הרגליים
01/11/2019 | איתמר לזין | כתבות

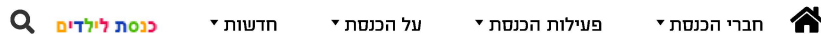
רשימות נוספות / פרשות נתניהו / מי ומי

- הטרת פילבר: חיפוש מוגבל בטלפונים / איתמר לזין
- להיזהר מדה-לגיטימציה במסווה של ביקורת / איתמר לזין
- שר המשפטים: גורמים בפרקליטות מנהלים יחסי שוחד עם עיתונאים / איציק וולף
- שימוע, שיגוע, פיגוע שיסוע / אפרים הלפרין
- אוריר, עוד אירוע / דן מרגלית
- המחלה המסתורית שפוגעת בשומרי הסף / קובי אפללו

נספח ב.

**דיווח על נאומו של שר המשפטים,
מתוך אתר האינטרנט של הכנסת**

הכנסת

עמוד הבית « חדשות » הדעות הכנסת « שר המשפטים אוחנה במליאת הכנסת: "המערכת מגוננת על עצמה מחקירה אמיתית, כך היא מאפשרת לריקבון להשתלט, כך נוצרת שחיתות שלטונית" »

חדשות הכנסת

6 בנובמבר 2019, ח' בחשוון תש"ף, בשעה 15:00

שר המשפטים אוחנה במליאת הכנסת: "המערכת מגוננת על עצמה מחקירה אמיתית, כך היא מאפשרת לריקבון להשתלט, כך נוצרת שחיתות שלטונית"

שתפו:

שר המשפטים אמיר אוחנה השיב במליאת הכנסת על הצעה לסדר בנושא "ההשתלחות בפרקליטות ושבייתת המחאה של הפרקליטים" והתייחס לפרסומים האחרונים בדבר חקירתו של ניר חפץ, שהובילה אותו לחתום על הפיכתו לעד מדינה.

השר אוחנה: "מביאים אישה צעירה שאין לה שום קשר לחקירותיו של רוע"מ ושואלים אותה סדרה של שאלות חודרניות ופולשניות על טיב הקשר בינה ובין העד. לאחר שסוחטים ממנה כמו מלימון את כל המידע, ואני מזכיר היא איננה חשודה בדבר, הם מפגישים ביניהם במקרה במסדרון ואומרים "לו ניר אנחנו יודעים הכול אנחנו נפיל על המשפחה שלך פצצה". או אז ניר נכנע חותם על הסכם עד מדינה והוא מוסר למשטרה גרסה. הגרסה נבדקת ומתבררת כשקרית, או אז הוא מוצא החוצה יחד עם אחד החוקרים, הם הולכים לפרק זמן שאיננו מתועד ואיננו יודעים מה היה בשיחה הזו, ואז הוא חוזר ומוסר גרסה מלאה תפורה מתאימה אחד לאחד לנתונים שבידי החוקרים. אני רוצה להזכיר לכם החקירה הסתיימה אין מה לשבש. כשהעיתונאי עמית סגל פונה בשאלתה למערכת משיב היועץ המשפטי לממשלה שאיננו מכיר את פעולת החקירה הזו וכעבור זמן קצר מקבל עמית צו איסור פרסום. כך נראית חתירה אחר האמת?"

השר אוחנה תיאר מספר פרשות מהעבר בהן לטענתו נפלו פגמים בהתנהלות הפרקליטות ואמר: "אינני מדבר על טעויות, אינני מדבר על כשלים, אני מדבר על ודון אני מדבר על פשעים חמורים המבוצעים במשמרת שלכם ראשי מערכת האכיפה ואתם עומדים כחומה בצורה ומגוננים על העבריינים. למה? כך המערכת מגוננת על עצמה מחקירה אמיתית, כך היא מאפשרת לריקבון להשתלט כך נוצרת שחיתות שלטונית.

סיקור תקשורת אוהד? הצחקתם אותי! איך הפכו כתבי החצר שלכם לדוברי פרקליט המדינה ואיך נשאו כלבי השמירה של הדמוקרטיה את אנשי המשטרה והפרקליטות על כפיים בכתבות מפרגנות ובהגנה מפני כל מתקפה אם לא בתמורה להדלפות נדיבות היישר ממשרדי רשויות אכיפת החוק."

< [חדשה הבאה](#)

[חדשה קודמת](#) >

משכן הכנסת
קריית בן-גוריון
ירושלים, 9195016

02-6753333

היחידה לפניות הציבור

